

alt væsentligt ere kvalificerede med Hensyn til Ansvar og med Hensyn til Kendskabet til at køre med dem. Men jeg er ogsaa enig med de Motiver, der ledsage Lovforslaget, og hvori der udtrykkelig staar, at der knytter sig „ikke ringe Interesser“ til Anvendelse af Automobiler, og at „det tør ventes, at deres Anvendelse og Betydning i Fremtiden vil blive større. Ligesom der derfor ikke vil kunne blive Spørgsmaal om at skride til Bestemmelser, der umuliggøre eller dog i væsentligere Grad hemme deres Anvendelse, saaledes maa det ogsaa erkendes, at den Udvikling, selve dette Befordringsmidlets Teknik for Tiden undergaar, indeholder en Opfordring til at gaa frem med Varsomhed for ikke at lægge noget af en død Haand over den naturlige fortsatte Udvikling, der tør haabes ikke blot yderligere at fuldkommengøre Befordringsmidlet som saadant, men ogsaa at finde Udveje for Begrænsningen“ o. s. v. Det er jeg alt sammen enig i, og derfor mener jeg, at dette Lovforslag trænger til en grundig og nøjagtig Overvejelse, for at man ikke skal komme til mod sin Villie at træffe Bestemmelser, der ere for skarpe, og hvorved man ikke vil opnaa det, man tilsigter.

Jeg skal nu ikke her komme ind paa Detailler for ikke at trætte de Herrer for meget. De foregaaende Talere have imidlertid berørt forskellige Ting, og jeg skal derfor tillade mig kortelig at omtale nogle af de Bestemmelser i Lovforslaget, som efter min Mening maa underkastes nogen Ændring. — Det, der staar i § 3, at Automobilers Brug ikke maa medføre Fare, ja, det kan for mig gerne blive staaende, det vil hverken gøre fra eller til. Det er ganske umuligt at sige, at et Automobils Brug ikke maa medføre Fare, det har ikke noget at sige. At Automobiler ikke i Størrelse eller Udseende væsentlig maa afvige fra de til tilsvarende Brug benyttede Hestekøretøjer, maa for mig gerne blive staaende. Det bliver en Skønssag, hvorvidt man kan faa et Automobil til at ligne en Gig, det ved jeg ikke, men det kan jo være, man kan gøre det. I hvert Fald sige de, der forstaa sig paa det, at det vil gaa her som med Jernbanerne. De første Jernbanevogne lignede Diligencer, thi det var Postvogne, man hægtede paa, af ganske samme Façon som de gamle Postvogne paa Landet. Men Udviklingen har medført, at en moderne Jernbanevogn nærmest ligner et lille Hus. Hvis man altsaa vil sige, at Automobiler skulle ligne de almindelige Køretøjer, vil man komme til

kort. Automobilers Tid er allerede saa lang, at man nøjagtig kan følge Udviklingen inden for Typerne, og det er den, at det, hvorom det gælder, er at frembringe den bedste Maskine med den størst mulige Kraft, det mindst mulige Spektakel og den mindst mulige Ildelugt. Man bygger Vognen efter Maskinen, uden om Maskinen, og anbringer Sæderne derpaa. Det er Maskinen, der er typegivende for Vognens Udseende, og det er ikke en Vogn, som skal bæres frem af en Kraft uden for den. Det er derfor i sig selv ganske unyttigt at skrive noget saadant, at det ikke i væsentlig Grad maa afvige fra almindelige Køretøjer, men, som sagt, det kan ikke gøre nogen stor Skade. Saa staar der videre om Vægten af disse. Det er jo allerede oplyst her i Salen, at det vist ikke vil passe, thi de store Lastautomobiler ere allerede i sig selv saa tunge, at hvis de skulle transportere nogen videre Vægt, ville de muligvis komme over den i Lovforslaget angivne Grænse. Men jeg har opfattet det saaledes, at det er af Hensyn til Vejmaterialiet, at denne Grænse er sat, fordi man ikke vil udsætte Vejene for for stærk Knusning. Jeg vil i Parentes bemærke, at det maa jo være Ringens Bredde, der maa være det bestemmende, thi naar man kører med Gummihjul, kan Følgen godt være 3 Tommer bred, men Ringen 5—6, og det er jo Ringen, der trykker paa Vejbanen. Det er jo paa dennes Tykkelse, det kommer an, og ikke paa Følgens. Men det er jo Bagateller. — Saa staar der i § 6: „Styre-, Bremse- og Signalapparater skulle være lette at behandle og anbragte saaledes, at Føreren kan benytte dem, uden at hans Opmærksomhed bortledes fra Kørebanen, og saaledes, at han selv i Mørke ikke kan tage fejl af dem“. Det er en af disse Bestemmelser, man gerne kan sætte ind i Lovforslaget, men den vil ikke have det mindste at sige, thi at anbringe disse Ting paa Maskinen, saaledes at man ikke i Mørke kan tage fejl af dem, er ligefrem ugørligt. Det er rent individuelt, om man kan tage fejl. Meningen maa vel være den, at fornuftige Folk ikke kunne gøre det. — Saa hedder det videre i § 9 vedrørende Ejeren, at „for saa vidt Automobilens drives ved Damp, skal det paases, at det fyldestgør de for Dampkedler givne særlige Forskrifter“. Det kan vist heller ikke gaa, thi alle Forskrifter for Dampkedler, gælde for Dampkedler, der staa faste under Brugen, og de Bestemmelser, der vedrøre Maskinens Dimensioner, Rørens Tyk-